

1 april, weekend met Lieve en Tony

Hoe een praatje over de boot in een vriendschap uitmond...we hebben Lieve en Tony ontmoet in Albufeira. Nou ja, ontmoet.... Wij zaten in de kuip, zij wandelden over de boulevard en Lieve begon een praatje. „Do you speak English”, vroeg Lieve toen. Alhoewel we elkaar een jaar niet gezien hebben voelt het als gisteren. We treffen het ook nog met het weer. De tent moet er zowaar af. Het wordt een weekend die ten volle wordt benut in de zin van zitten in de zon, een loopje naar het dorp, een goed glas wijn, een rijke maaltijd, een ijsje en fijne gesprekken tussen tikkende lijnen. Het ontbijt genieten we in het mooie appartement, dat Tony en Lieve hebben gehuurd en waarvan wij de sleutel overhandigd hebben gekregen van de eigenaar.

De katten zijn de weg kwijt. Odin vindt het maar druk al dat gebabbel, en verstopt zich de hele dag onder een deken. Freija wordt op den duur wel nieuwsgierig naar die Belgen en het zou niet lang geduurd hebben of ze zou bij Tony zijn gaan zitten. Geen kattenliefhebber hoor Freija, streng maar wel rechtvaardig. Daar heeft Freija geen moeite mee, zegt ze.

Het vinden van ontspanning staat boven aan de agenda en we dringen onze gasten dan ook geen vermoeiende klim op de Etna op, of een bezoek aan de mozaïeken van Villa Romana di Casale. De keuze is aan hun. En zij houden het het liefst bij...de boot.

Ludiek moment in dit 1 april weekend, en dat is geen grap, is het arriveren van een motorjacht dat door de wind wordt gepakt en de schipper kan zijn boot amper naar de ligplaats manoeuvreren. Annelies is gealarmeerd evenals alle anderen op ons ponton. Om de box in te kunnen besluit de schipper te draaien met behulp van zijn boegschroef. Achter op de treeplank staan moeder en zoon met de landvasten in de hand, zich vastgrijpend aan buizen want het schip wiebelt en drijft af en de wind heeft er constant zijn greep op. De D pontonners staan op de punt van eigen schip en de C pontonners komen ook met handen in de zij de boel aanschouwen, laten we liever zeggen in de gaten houden. Tijdens het draaien en wiebelend afdrijven van het jacht, waarbij boegschroef op maximaal vermogen draait, raakt het jacht zowat de schepen aan D en dan meteen de schepen aan C. Alle handen gaan naar de hoofden en Annelies ziet enorme schade in het verschiet. De camera, de camera! Die ligt niet in de buurt en Annelies besluit geen moeite te doen om het drama te filmen. Ondertussen is de Marinero aan het helpen met zijn Dinghy en wordt zowat 2 x overvaren door het jacht. Bij snel wisselen van achteruit naar vooruit sodemietert zoonlief van de achterplecht af compleet met de landvast in zijn hand. Annelies "ziet lijken komen". De jongen klimt echter behendig en op tijd aan boord bij paps en de Marinero maant de schipper om deze pontons dan maar te verlaten. Er is namelijk zat plek verderop, na ponton C. Hoe kan het in Godsnaam zo zijn dat je eerst, met deze wind, probeert tussen alle boten te liggen terwijl er nog zoveel ruimte beschikbaar is in de marina. Opgelucht, zuchtend of discussiërend loopt iedereen weer terug naar zijn plek onder de zon of hervat zijn bezigheden aan boord...

11 april, Sepia Nera en een gestrand zeiljacht

Vandaag zijn we naar de markt gefietst om bij onze favoriete visboer weer wat verse vis en garnalen in te slaan. Hij stond al naar ons te zwaaien toen hij ons zag aankomen. Bij aankomst zagen we ook de welbekende Sepia Nero liggen die gebruikt worden voor Linguine al nero di Sepia. „Due”, zegt Peter en Annelies vult aan: „Li vuoi pulizia?” Natuurlijk wil hij ze schoonmaken en het wordt geen bloederig gezicht maar geeft vooral zwarte handen. „il Nero?” wordt er gevraagd? „Si”, antwoord Peter, aannemende dat hij bedoelt of we de inkt mee willen nemen. Kunstig worden de 2 Sepia's schoongemaakt en samen met de inkt in een apart bakje wordt alles in een plastic tas gedaan. Nog een kabeljauw filet en 1 Kg grote rode garnalen in de tas en we kunnen weer vooruit.

We lopen over de markt naar onze bekende groenteboer, waar een eehhhhhhh hoe zeg je dat, een donkere meneer? Nee dat mag niet ...eehhh neg..... NEE dat helemaal niet, meneer uit Afrika. Oei welke deel dan en is hij wel legaal hier, kortom hoe moet je dat nu zeggen. Vooruit op zijn Italiaans dan: uomo nero, de scepter zwaait. Zo dat is er

uit. Hij is er niet en de rest van de groenteboeren (of mag je dat ook niet zeggen... moet ik zeggen groenten handelaars?) hebben niet veel. Dan maar naar de Spar om de rest van de groenten te halen.

We nemen op de terugweg nog een koffietje bij onze vaste koffietent met een Canolo voor Peter en fietsen terug naar de Skadi. Zodra we de hoek om gaan de boulevard op zegt Peter: Wat doet dat zeiljacht daar, hij hoort daar niet te zijn. En dat klopt ook, het schip is aan lagerwal op de kust gelopen en ligt hopeloos vast vlakbij een stel onderwater rotsen, een zogenaamde "Secca". De 2 bemanningsleden lopen zenuwachtig heen en weer en proberen met de motor vol aan, de neus in de aanrollende goven te houden maar niets helpt, het schip komt steeds vaster te zitten.

We begrijpen van omstanders dat het schip uit Licata is gekomen en in de havenmond is vastgelopen in de behoorlijk verzande havenmond. Marinero's hebben geprobeerd te helpen maar het schip raakte steeds verder op de ondiepte.

Er komt een vissersschip uit de haven en met behulp van een waterscooter lukt het om een staalkabel van de visser vast te maken aan landvasten van het zeiljacht maar tot 2 keer toe breken deze alsof het naaigaren is. Op de kant komen 2 mannen aan met dikke trossen, 20 MM en ze gaan lopend en half zwemmend naar het jacht, ze geven de trossen aan de 2 mannen op het schip en weer met behulp van de waterscooter worden deze vastgemaakt aan de staalkabel van de visser. Na een uur trekken en sjoeren is het schip bij de rotsen weg en ligt het muurvast op het zand in ca 1 meter water.

We zitten nu al bijna 2,5 uur te kijken en aangezien er geen beweging zit in het schip en we niets kunnen doen om te helpen besluiten we terug te gaan naar de Skadi.

Ongeveer 1,5 uur later ziet Peter dat het schip bij de kraan in de haven ligt in de takels om uit het water gehaald te worden. We zien dat het roer geheel verdwenen is en er loopt veel water uit het schip op plekken waar geen water uit hoort te lopen. Zware averij dus.

Later begrijpen we dat er een tros is vastgemaakt aan de grootval uit de top van de mast en dat op deze manier het schip helemaal plat is getrokken zodat de kiel vrijkwam van het zand. Door de visser is daarna het schip met de zijkant over het zand gesleept tot het in diep water was. De enige manier om daar weg te komen.

We hebben daar met veel "boaties" uit de haven staan kijken en bij elke klap op de grond, elke dreun op de rotsen en elke slag van de mast en de verstaging draaide bij iedereen de maag een keer rond en sloeg je hart een keertje over. Dit is de nachtmerrie van elke vertrekkende om op deze manier je schip, je reis, je droom en je hele bezit kwijt te raken. Gelukkig zijn er bij deze stranding geen persoonlijke ongelukken gebeurd en is het schip geborgen... maar in welke staat?????

Om deze blog toch nog positief af te sluiten hier het recept van de Linguine al Nero di Seppia.

Benodigd voor 2 personen:

2 Sepia Nero	2 Ansjovis
150 Gr Cherry tomaten	200 CC witte wijn
15 Gr Peterselie	100 Gr Linguine (pastasoort)
300 Gr Pulpo di Tomate	Olijfolie
2 tenen knoflook	Zout
6 Kappertjes	

Snijd de Knoflook, Kappertjes en Ansjovis heel fijn en fruit licht aan in ruim olijfolie. Voeg de doorgesneden Cherry tomaatjes toe en bak deze zacht in 10 minuten en voeg daarna de pulpo di Tomate toe en wat zout naar smaak. Laat alles even doorkoken en voeg de inkt uit de schoongemaakte Sepia toe. Flink roeren zodat alles er lekker zwart uitziet (behalve je shirt en de keuken)

Kook ondertussen de Linguine, Snijd de Sepia lichamen in dunne reepjes maar laat de tentakels heel. Fruit de Sepia in olijfolie op zacht vuur gedurende 10 minuten, voeg de wijn toe en laat het geheel nog 15 minuten smoren. Roer daarna alles door elkaar bestrooi met de fijn gehakte Peterselie.

Buon appetito

13 april, Uitzwaaien, buiskap en dierenarts

Om 09.30 zwaaien we Anneke en Ton van de Lunde uit. Zij gaan naar Griekenland en ontmoeten over 2 weken hun kinderen daar. Het halve ponton staat afscheid te nemen. Wanneer wij gaan vertrekken is waarschijnlijk zowat iedereen al weg.....denken we, opluchting af teleurstelling? Lekker rustig in elk geval en het lijkt ons dat je, eenmaal de haven uit toch ook verzucht: hè, weer heerlijk een met de natuur en met elkaar!

Klusje van de dag: buiskap naar de zeilmaker brengen, want.....dikkertje is na een slaapje in de giek op de buiskap gesprongen en deze 10 jaar oude kap scheurde meteen open aan het venster. Dikkertje viel er niet doorheen maar om dat alsnog te voorkomen moeten de naden nog even gestikt worden. Dan kunnen we hem nog een seizoen gebruiken tot er in november een geheel nieuwe wordt geplaatst. Hoop dat hij het daarmee nog even volhoudt.

Het is korte broeken weer! Tenminste voor Annelies en dat zegt heel wat want zij loopt nog lang in de pantalon - de koukleum. We fietsen met onze Electra aan, de heuvel op en passeren een fietser die zich afvraagt hoe het kan dat wij zo snel gaan. Annelies houdt even in en spreekt hem aan, het is Fred en hij is pas op zijn schip teruggekomen, fietsend vanaf noord Italië, held! Hij heeft ook een klusje voor de zeilmaker en we fietsen samen op naar de Veleria.

Naden stikken doen ze gratis, helemaal top. We kopen er nog wat klemmetjes en garen, want Annelies wil een paar hoezen maken voor de ramen tegen zonschade en een overtrek voor de fietsen. Naaimachine van Elly van de Umata overgenomen dus, wachten op een sombere dag om binnen te klussen. (dat is een excuus dus om het uit te stellen)

Wat is de zee blauw en wat geuren de struiken nu heerlijk. De wilde Mimosa is bijna uitgebloeid, er staan paarse Delosperma Cooperi langs de wegen, er hangt blauwe regen over muren en de Tamarinde begint uit te lopen.

We wachten daarna op de boot, op de dierenarts. Ze heeft een afspraak om 12.00 uur met ons maar ja, dit is Italië.....We zijn ondertussen toch maar al begonnen met de middagklus: de buiskap grondig reinigen met Italiaanse bleek, razendsnel en effectief. De Bio-miep van de buurt komt langs en is kapot van de snelle werking. Ze vraagt naar de naam van het merk en zegt het ook te gaan kopen. So much voor bio...

Om 14.15 komt onze dierenarts Monica Capelli. De katten moeten ingeënt tegen Rabiës en we hebben daarbij vragen of ze een certificaat kan afgeven voor Kroatië, Montenegro en Albanië. Dat hebben we al telefonisch aangekondigd toen we de afspraak maakten, ja en alles in Italiaans. Brava Annalisa! Hoe weten we dat er een Rabiës inenting nodig is? Bij het surfen op het net naar allerlei info over onze bestemmingen kom je dat gewoon tegen, ook door verhalen van andere zeilers. Het probleem is echter dat er nergens een goede informatie is te krijgen. Leuke reissites geven beperkte info en je wordt dan doorverwezen naar de IATA ook door de ANWB en zo. Iata heeft een hoop info voor Australië tot Japan maar niet over-dicht bij huis- de Adriatic. Zo kom je toch weer uit op zelf zoeken naar douane en overheidssites in het Kroatisch. De betreffende pagina die we uiteindelijk vinden is lang en we gaan hem een keer lezen.

[Kroatische overheid ministerie van landbouw](#) non commercial movement of pets

Ondertussen bieden de leuke websites de certificaten aan die door de dierenarts ingevuld moet worden, maar je moet hem dan wel even kopen op het web a 12,50 dollar minimaal.

Onze Monica brengt ze zelf gewoon mee. Er is nog wat onzekerheid over de verplichting om aan te kunnen tonen dat de Rabiës ook inderdaad aanslaat. Dat moet bewezen kunnen worden in het EU land waar je naartoe terugkeert na verblijf in een niet EU land. Monica gaat het uitzoeken en we horen ervan. Ondertussen lezen we heel het Kroatische web af en ook de douane sites van Montenegro en Albanië.

De stress van de injecties neemt bij Odin ernstige vorm aan wanneer daarna de kuip wordt uitgespoten en onder de schone buiskap wordt schoongemaakt. Odin vlucht op bed, in de logeerkamer, en terug onder de kaptafel van Annelies. Water dat over je glazen dak stroomt-hoe kan dat nou dat je dan zelf niet nat wordt...help!

Fred komt langs wanneer we om 16.00 uur nog even in de zon zitten, trots op onze schone buiskap-ruimte. Ook weer zo iemand die ontzettend veel in zijn leven heeft gedaan en meegemaakt. Ook Fred gaat naar Griekenland en

we vragen ons af of er nog wel iemand naar Kroatië komt dit jaar. „Theo Roorda... we zijn de enigen daar! "...was dat maar waar...Hahaha.

18 april, van de kattenbarometer en de Med/Carieb wedijver

De katten zijn ons "weermannetje en weervrouwje", je kan ze zo in een huisje zetten en als barometer laten fungeren. Ze gaan niet naar buiten als de wind gaat fluiten (rijm) en ze blijven binnen als er een kleine depressie boven de bergen aan komt rollen of wanneer het "waterkoud" begint te worden. Wanneer het boven de 20 graden wordt, zijn ze er als de eersten bij om de beste plek in de zon te hebben, het lijken verdorie wel de toeristen op Scheveningen:„ dit is mijn kuil!"

Tegenwoordig gebruiken ze ook hun kattentaal. Odin kent ondertussen de woorden: miauw, maauw, prauw, een kreuntje, of 3 kreuntjes en ...het woordje mèh! Mèh is het "trots op mezelf" woord en voorspelt rottigheid: van het leeghalen van de keukenkast en tegenwoordig alle boodschappentassen van onder een bankkussen wegtrekken, tot zusje pesten. Prauw is tevreden tussen kuip en kajuit op en neer lopen. Maauw is roepen uit ontevredenheid, om 06.30 combineert hij dat met gekrab aan de slaapkamerdeur, zo van: het is nou welletjes, ik wil naar binnen. Of kondigt het zusje pesten aan, in elk geval moet je op je hoede wezen, want hij laat zich van zijn dominante kant zien. Freija springt dan in haar supermarktdoos of duikt op de poef onder de tafel, daar kan Odin haar niet (letterlijk) op haar kop zitten. Freija kent een zacht mauwtje wanneer ze aandacht wil en een zacht kreuntje wanneer ze rusteloos is. Daarbij gaat ze rondjes drentelen door de kajuit waarbij ze even stil houdt onder je benen, want ze wil toch laten merken dat ze er is: of je alsjeblieft even wil aaien...en ze roept heel hard mauw wanneer iedereen wegloopt en zij nog op het trappetje van de boot zit. „Kom dan!" roepen we dan en dan springt ze vanaf de tweede plank op de kant, terwijl het o zo handiger zou zijn om een tree lager te gaan, dan kan ze zo op de kant stappen. Maar ja dat is ook wel heel vlak boven het havenwater en je zal maar omkukelen... Een gevoel dat we begrijpen van haar gezien haar omvang tegenwoordig.(geintje) Zo af en toe ligt ze op de rand van de bank en laat haar ene voorpootje slingeren. Wanneer Odin dan rusteloos onder haar door loopt krijgt hij meteen een klap. Vandaag zit Freija op de rand van de bank waar de kattenbak is en Odin, niet bewust van haar, hoopt even rustig te kunnen poepen en krijgt meteen een klap op zijn hoofd.

Annelies is de wind helemaal zat! Is het altijd zo op Sicilië? In de zomer zal dat een verkoelende bries zijn, nu waai je nog steeds uit je hemd en het is niet lekker in de kuip. Was de wind in de winter noord en zelden zuid, nu is hij west en zelden oost en af en toe wordt je gek van het gefluit. West: geweldige windrichting overigens om naar Corfu geblazen te worden, maar wij zijn nog niet vertrek klaar. Hopelijk is de windrichting in de week van 16 mei net zo gunstig. Verder is het een geweldige Marina. Maar, nog nooit in haar leven heeft Annelies zoveel wind gehoord. Een paar mooie dagen gehad en floep- de wind draait weer om en je zit te rillen in de felle zon. Mieke van de Blanca riep al: je moet de tent erop zetten dan wordt het weer mooi weer! Haha. Ja, zij liggen andersom en dat scheelt een hoop. Volgend jaar liggen wij ook met de punt naar het noorden.

Het nuttige met het onaangename verenigd, werken wij dan maar binnen aan de nieuwsbrief. De katten op de bank. En wanneer de windknop weer uit gedraaid wordt vliegen ze meteen de kuip in, steken hun neus in de lucht maar komen even snel weer terug, want de temperatuur is ook nog niet goed.

Deze keer werken we aan een taai stukje nieuws, in de nieuwsbrief. Namelijk over ons budget en de kosten van het zeilavontuur. Beloofd is beloofd. Ondertussen is het beeldscherm van de andere computer gecrasht, en is de vervanging nog in de TNT-wagen op weg naar Ragusa. Dat betekent dat we de nieuwsbrief even niet in het Publisherprogramma van die pc kunnen zetten, inclusief verkleinende foto's. Maar...hij komt eraan.

En dat brengt ons meteen bij een onderwerp in een volgende nieuwsbrief: de wedijver tussen Med en Carib!

Het spookverhaal dat de Med duur is, blijft maar rondgaan onder diegenen die de Med niet hebben gedaan. Even van Spanje oversteken naar de Balearen, een kustje of twee zien en ook nog zo onverstandig geweest zijn om door een klotszee (ook zo'n reputatie) te varen, is geen graadmeter om te stellen dat het hier duur is of tegenvalt. Hier varen mensen - net als in de Caribbeaan 5 tot 10 jaren. Zoals eerder vermeld in onze nieuwsbrieven - met foto van de gehele Med- is het hier erg groot. Binnen enkele mijlen, is er enorm veel cultuur op te snuiven, blauw water om

in te ankeren, kliffen, bergen, kloven, stadjes, historische gebouwen, geschiedenis om te lezen. Het duurt gewoon maanden, jaren om te zien wat je wilt zien en dan nog heb je niet alles gezien.

Vreemd genoeg heerst er onder sommige ervaren Med zeilers de mening of het vermoeden dat de Caribbean saai is, of eentonig varen, of gewoon tegenvalt, zeker als je de Middellandse Zee hebt "gedaan". Een soms gehoorde uitspraak is: „de Carieb? Dat is alleen maar blauw water en palmen". „Wat je hier aan cultuur en geschiedenis proeft, dat de gehele reis tot een buitengewone ervaring maakt, dat heb je niet in de Carieb. En blauw water...? Hier is het paradijs! Waarom zou je dit "neusje van de zalm" verlaten voor die eilanden...?"

En in de Carieb zegt men: de Med? Vreselijk duur, niet te doen, lastige zee, slecht ankeren. En zo houd je twee groepen zeilers die eigenlijk niet weten wat er aan de overkant "te halen" is.

Wij hebben van diverse Carieb zeilers begrepen dat het natuurlijk anders werkt daar...enkele meningen komen bij ons negatief over en doen ons twijfelen of we de overkant wel willen zien. Doet ons af en toe denken dat we de Med en het Med-leven zullen missen en wellicht zelfs teleurgesteld zullen kunnen worden, als we in de Carieb terecht komen.

Maar is het andersom ook niet zo?!

Daarom deed het ons enorm veel goed om van Sarah en Tim van de Gloria of Southampton te vernemen hoe geweldig zij het aan de overkant hebben. Ook qua ankeren. En zo blijkt maar weer dat iedereen het op zijn eigen manier ervaart en dat er eigenlijk geen verschil in paradijs is, **het is er alleen anders**.

25 april, vermaak en klussen

Vandaag komt de Duitse Peter boos aanlopen want Odin stond met de voorpoten tegen de kanariekooi op zijn boot. Tja Annelies nog knockout in bed en Peter snel naar de winkel, dus even geen supervisie vanuit Skadi. Het "Sylvester en Tweety" neemt serieus dreigender vorm aan. Odins visie: Een Kanariepietje op zijn tijd is een ongeëvenaard overwinter ontbijt!

De wind is oost, dat houdt in dat wij beschut in de kuip zitten. Voor Annelies is dat kort, want de rug speelt behoorlijk op en zij beweegt tussen bed en bank (allerlei lig- en zitstanden om ook weer wat elasticiteit te krijgen), drementelt in de kajuit (net als Freija) rekt een beetje op de trap en zakt weer langzaam terug op de bank buiten. Het gaat vooruit, want ze zit nu even aan de computer.

De wind heeft de Grey Hippo belemmerd om uit te varen, goed zeilmanschap! Het zou voor hun 25 mijl tegen wind en opbouwende golven invaren zijn. En dat moet je niet willen. Berichten over drama's bereiken ons elke dag, of het nou in Italië is of bij Vlieland.

Een man die de zee niet vreest, zal spoedig verdrinken (...) Want op een dag zal hij uitvaren terwijl hij dat niet had moeten doen. Maar wij vrezen de zee wel, en verdrinken daarom slechts zelden. (G.M.Syngé, Iers schrijver (1871-1909))

De klussenlijst begint hier zowaar af te komen. Deze week is Peter onder boot gaan duiken, en heeft de ZinkAnode vervangen. Ook de stand van zaken gefilmd bij de Blanca van Roelof en Mieke, de Viento van Marc en Magda, de Helena van Bas en Ria, en de Sea Angel van Theo en Angelica. Annelies heeft veel schoongemaakt in de kajuit.

Aanschaf/reparatie: een nieuw beeldscherm, extra landvasten met veren ertussen /nieuwe lijnen, horretjes, fenderhoezen, twee nieuwe fenders. Helaas wederom een defecte boiler: het verwarmingselement is binnen 2 maanden vol met kalk gekomen. Het leidingwater is hier dus niet hard, maar keihard. We zagen dat al aan de aanslag in de waterkoker. Advies is om er een filter met vaatwasmachinezout in de koudwaterleiding te zetten om het water te ontharden. Een tweede filter, een actief koolstoffilter in de koudwaterleiding om bacteriën tegen te gaan en het drinkwater te zuiveren. We schaffen dan ook geen Brita-kan aan. (de vorige hebben we weggedaan omdat het water zo zuiver was en goed drinkbaar, vooral in Sardinië). Geschrokken van de slechte staat van het verwarmingselement, denken wij meteen aan de wasmachine. We zijn al een paar maanden Calgon gaan toevoegen, maar weten niet of dat wel voldoende is gezien de hardheid van het water. Daarom gooien we eenmalig

rigoureuus schoonmaakzijn in de trommel. Annelies kan het idee niet loslaten dat men in zuid Europa veel betere schoonmaakmiddelen heeft dan bij ons: het begint meteen te bruisen. Na een draaibeurt op 90 graden, móet de kalk er wel uit zijn.

Zwemvesten zijn getest, brandblussers worden gecontroleerd en nu wordt de duikfles gevuld. De Chandler zorgt dat dat in orde komt. Zwemvest thuis testen levert even een panieksituatie op, de katten liggen net te luieren en Peter haalt een verkeerd palletje los en het zwemvest ploft open in de kajuit. In nog geen seconde is Freija vanuit slaapstand in de kuip gevlogen. Ook Annelies roept vanuit de slaapkamer waar zij aan het ordenen is: mijn God, wat gebeurt er allemaal. En daar zit Peter onschuldig op de bank en zegt: kijk, zo ziet-ie eruit als je in het water valt. De katten komen achterdochtig terug na verloop van tijd.

Tussen alles door hebben we nog twee leuke dagen met de live-aboards: een lunch in een Agriturismo en een avond Giro-pizza eten aan de haven: je krijgt een keuze aan pizza's die in de hoeveelheid stukken worden gesneden zoveel als er eters zijn zodat iedereen elke soort pizza kan proeven/eten. De pizza met pistachenootjes is favoriet bij een aantal dames en als klap op de vuurpijl komt de veelbesproken, afkeer opwekkende maar o zo heerlijke Nutella-pizza.

Vertrekkers : Er gaan nu steeds meer mensen vertrekken richting Griekenland, soms 4 tegelijk. Door onze Nederlandreis op 8 mei zullen wij een der laatsten zijn die deze overwinterhaven gaan verlaten. De verplichting een briefadres te nemen, omdat de huurder van ons huis zich heeft moeten inschrijven in de gemeente, vergt een 8 maandelijks terugkeer naar huis. Dat kunnen we dan beter meteen doen, dan onze reis te onderbreken in juni. Daarbij kunnen we dan nu meteen naar kapper, tandarts, opticiens, zoons zien, broer van Annelies, en de boot van Lieve en Tony bezichtigen, en voor de laatste keer spullen voor de verhuurder uit het huis te verwijderen. Je zou je kunnen afvragen of ons huis nog wel "gemeubileerd", verhuurd wordt...

Ons reisplan Kroatië, waarvan een link links op deze webpagina staat (Jaarplan 2017) kan door ons late vertrek anders lopen en wellicht steken we eerder over naar Kroatië, om daar niet in hoogseizoen te zijn. De wind moet ook maar mee zitten. Ook Slovenië (de stad Koper) staat nu op onze wenslijst. We hebben een tip gekregen van Fred en Ria van de Blue Valentine om in een grotere haven in Venetië te gaan liggen. Maar we willen minstens 1 etmaal op San Giorgio zijn. Op ons Google Maps reisplan heeft Annelies nu ook enkele Concessiegebieden in Kroatië aangegeven en er zijn plekken aangemerkt die door anderen zijn aanbevolen. We zullen een keuze moeten maken, maar die keuze is wel makkelijker als je al van te voren hebt rondgesnuffeld en voor jezelf hebt uitgemaakt welke Skadi "must see"- eilandjes er zijn. Na ons Kroatië jaar zullen we zeker voor de zeilers na ons, een aantal favorieten, maar ook nog meer beruchte Concessiegebieden in kaart brengen. Ondertussen bevelen we ieder aan, om te kijken op de nuttige website van het zeiljacht [Wosamma](#)